

(המשך מעמוד 11)

על רקע שיתוף-פעולה סמוי זה, המת- גלה בכל מעשיהם של שרון ואסד במשא- ומתן על הנסיגה מלבנון, מחריד המישח- הכסול של הסורים כלפי השלום. הם מנהלים הסתה פרועה נגד ערפאת, מגנים את פעולתו להשגת הסדר מדיני, ובכך תוקעים סכין בגב העם הפלסטיני שזוהי דרכו היחידה להגיע לעצמאות לאומית בחלק מן הארץ.

(אחרי הפגישה התחרו סוכני-סוריה עם יצחק שמיר, ושאר הטרוריסטים בעבר



יו"ר ערפאת
הזמנה לאלג'יר?

ובהתאם בממשלת-ישראל, בביטויים בנוסח "תחתית השיפלות". שיתוף-פעולה בין ממשלת-בגין והגרועים שבאויבי ישראל, נגד מי שרוצים להשיג שלום, זועק דרשני.)

כאשר החליט ערפאת לקיים את הפגישה, קיבל על עצמו סיכון זה. הוא הדין לגבינו.

האיש אבו-יאזן

הפגישה התחילה אחרי 8. וביני-תיים התקרבו לחצות. קמנו ונפ- רדנו. ערפאת יצא לפנינו, ושוחחנו כמה דקות עם אבו-יאזן.

איש זה, יליד צפת, שכמעט ואינו ידוע בישראל, הוא אחת מדמויות-המפתח באירוע הפלסטיני. הוא שהה בנסיכות קטר, במישף הפרסי, כאשר החלה ב- כוויית, בסוף שנות ה-50 היוזמה להקמת פת"ח. הוא הצטרף למייסדים, יחד עם אבו-עמאר (ערפאת), אבו-ג'יהאד (חליל וויר), אבי-יאזן (צאלח ח'לף), האחים ח'אלד והאני אל-חסן, ואחרים.

שמעתי את שמו לראשונה לפני תשע-שנים, כאשר נפגשתי עם סניד המאמי, כשדיברנו על המצב הפנימי באש"ף, ובמיוחד בתנועת פת"ח. הזכיר מאמי בהערצה את שמו של אבו-יאזן, לא רק כאחד משלושת המנהיגים הראשיים של התנועה, אלא גם כמי שעומד מאחורי מנהיג-השלום המתגבש בתנועה.

שמעתי עליו רבות במשך השנים, בפי גישות השונות, אך פגשתי בו רק עתה כפעם הראשונה. (מתי פלד פגש בו לפני כן.) התרשמתי ממנו מאוד, זהו אדם סימפאטי, שקט, מיושב, הגיוני וסביר, בעל תפיסה מהירה. הוא מתון לא רק בהשקפותיו, אלא גם באופיו. ערפאת מוכיח כי אבו-יאזן היה בעד שלום עם ישראל עוד לפני סרטאווי. אך מובן שאיש אינו יכול להשתוות לסרטאווי בסי- כון האישי שקיבל על עצמו, באומץ- ליבו האגדתי ובכוח-ההתמדה שלו, בסוב- וברע.

כאשר נפרדנו, עוד החלפנו כמה מילים על לבנון. הבעתי את דעתי שבסופו של דבר, יציאת אש"ף מלבנון יהיה לברכה, מפני שהיא מאפשרת לאש"ף להתרכז כולו במשימה האמיתית שלו - הקמת מדינה פלסטינית בגדה וברצועה.

(המשך מעמוד 13)

אריק על המפה הפוליטית בעוד חודש הם רבות ושונות.

למרות שכלפי חוץ אין פחד במצודת זאב מפני מסקנות ועדת-החקירה, הרי שסוג מסויים של מסקנות עלול להעמיד במצב קשה ביותר את ראש-הממשלה.

אם המסקנות ירשיעו את שרון, לא יוכל בגין לתמוך בו לאורך כל הדרך ולהסתכן בהפסד השילטון. בגין מאמין בפסוק, "אלהים, לשילטון בחרתנו", ולא "אריק, לשילטון בחרתנו".

לעומת זאת, הפקרת שרון עלולה אף היא להביא לסיום שילטון הליכוד. שרון יכול בקלות להדליף חומר מוזק הקשור לממשלה בגין, ולגרור להפלתה. מתנגדיו טוענים, שהוא מכין את עצמו גם לכך. שרון גם יודע בהדאות, שאם בגין ירמוז לאנשיו במרכז המפלגה כי הוא רוצה בו בחוץ - אריק יהיה בחוץ. אם שר הביטחון יתייצב חזיתית נגד בגין, הוא יובס. כוחו שעל הנייר יעלם כלא היה, והוא ימצא את עצמו מחוץ ללישכת שר-הביטחון ומחוץ למצודת זאב.

מקורביו של בגין לוחשים במיוזון הכנסת, שגם ראש-הממשלה עדיין לא החליט מה יעשה בחודש הבא. אם מניחים ששרון ובגין חבוקים זה בזה מבלי יכולת להיפרד, הרי שהקרב של שרון על תפקיד מס' 1 כיורשו של ראש-הממשלה, אינו אבוד.

כאשר קיבל אריק לידינו את רשימת חברי-המרכז, לא היתה לו כל סיבה לשמות. שום איש שלו לא נמצא בוועדה המתמדת או בזכרונות. אין לו שום כוח אירגוני, ליריבו יש יוש. הוא הישועה את מצבו במפלגה, באונוי ידידים קרו- במ, למצב שבו יש לו חיללים אך אין לו קצינים.

מאוחר יותר, כאשר בדקו אריק ואנשיו הקרובים את חלוקת הקולות, התברר שהמצב אינו נורא. אומנם כוחו של אריק במרכז נמדד, כאמור, ב-5%, אך לעומת זאת יש קרוב, ל-40% של חברי מרכז שאינם תומכים ביריבו של אריק, כפי ששורטט בהרחבה לפני כשנה (העולם הזה 2321). הבלתי-מוזתים הפכו להיות הכוח שעליו הסתער אריק.

מול שרון עומדים יצחק שמיר, דויד לוי, יורם ארידור ומשה ("מישה") ארנס. לא אחת מוכר שוב שמו של עזר וייצמן, שייאבק על התפקיד אם יתבקש לחזור לתרות.

מה מעמדו של אריק מול כל אחד מהם?

לפני שנה היה שמיר יריב בעל-עדיפות. מאז השתנה המצב. אריק רוקן מתוכן את תפקידו של שמיר כשר-חוץ. הוא ניהל את המשא-ומתן בביררות, הוא נוסע לחו"ל וחותם הסכמים עם מדינות זרות. שמיר אינו מנסה לחסום את יריבו, דומה, ששר- החוץ נהג כחזל-אישיים.

כוח שלישי

גדול

הכוח של שמיר, איש המישפחה לוחמת, הוא כ-17 אחוז במפלגה. לצידו ניצבים רוני מילוא, סגן-שר-החקה לאות מיכאל דקל, המיישם בשטחים את חזונו של אריק, 6% מחברי המרכז הם ניציגי המושבים ותומכים בשמיר. אחד הפעילים בקבוצה הוא קלוד מלכה, עוזרו של דקל, שניסה במשך תקופה קצרה לשפר את תדמיתו של שמיר. גם שר- התחבורה, חיים קורפה, מראשי סניף ירו- שלים, אך לא החזק שבו, הוא מאנשי שמיר. הקבוצות המאורגנות יתמכו ב- שמיר.

אם יתקיים מאבק בין שמיר ושרון, תהיה בעיה לכוח השלישי הגדול במיפ- לגה, ציר של דויד לוי, יורם ארידור ומיכה רייטר. חלקו יתמוך בשרון, רובו ב-שמיר.

שרון לעומת זאת יזכה בתמיכת הח"כים דויד מגן, עקיבא גוף, מאיר כהן, מיכאל קליינר, וסגני-השרים דב שילנסקי ומרים גלור-תעסה. קבוצתו של יגאל כהן-אורגה, שמנהיגה משה ארנס נמצא בחו"ל, תת- מוך גם היא בשרון.

שרון בונה, כאמור, על הקולות ה-40%. מתוך אלה הוערכו לפני שנה בכ-40% מתוך

(המשך בעמוד 12)

הזמר אהרון סייקס טוען בבי"ח המישפם

שצביקה פיק ואמרגנו חיזרו אחרי

חברתו, עירית בולקא - ומשסיר בה

להיענות - סירבו לשלם עבור בית-המלון

שלושה



פקיד הקבלה במלון הילטון בירוש- לים לא האמין למראה עיניו. לא כל יום עוזבים אורחים ששהו בסוויטה המל- כותית ובכמה חדרים אחרים, את המלון בלי לסלק את חשבונם. אולם הזמר צביקה פיק, אמרגנו יצחק גיורי והזמרים עירית בולקא ואהרון סייקס, טענו שהזר- מנו להתארח על חשבון המלון. אחרי שיחת טלפון קצרה התנצל פקיד-הקבלה באונוי אורחיו על שדרש תשלום, והמנהל- התורן ניגש אל החבורה כדי להיפרד מאורחיו בלחיצת יד ובחמימות. שיבעה חודשים מאוחר יותר, קיבלו הארבעה הזמנה להתייצב בבית-מישפט השלום, בעיקבות תביעה שהגיש נגדם מלון הילטון ירושלים, על אי-תשלום ה- צאות, שרותים ומזון עבור שלושת הימים שבהם התארחו שם.

סיכסוך

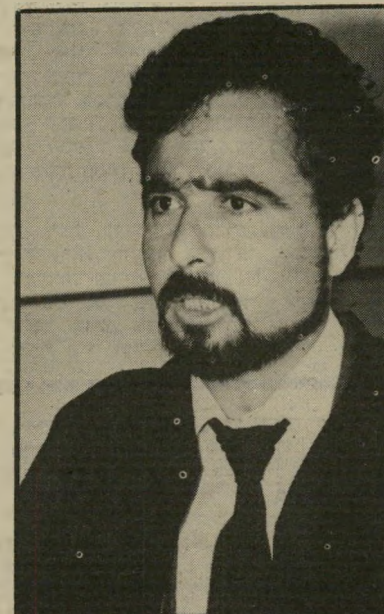
רומנטי

עירית בולקא מיהרה לשלם למלון את חלקה בחוב. הזמר הצעיר אהרון סייקס בחר בדרך אחרת. חלקו בחוב היה 1,532 שקל. הסביר השבוע הזמר גבה-הקומה: "הייתי חייל בסדיר. האמרגן גיורי פנה אלי והציע לי לבוא להופיע יחד עם צביקה פיק, עירית בולקא ועוד שני מלונים בתחרות קדם-אירוויזיונית. לא יכולתי לקבל תשלום עבור הופעה זו, בגלל היותי חייל. אך עשיתי חשבון שיש לי סיכויים לנסוע לחו"ל אם השיר יזכה במקום הראשון.

"גיורי הבטיח שתארח כולנו במלון הילטון. הוא אמר שסוכם עם המלון שנקבל אירוח חנם."

סייקס הוא זמר ומלחין. הוא התחיל לנגן על פסנתר בגיל 9, בגיל 14 התחיל בהופעות אמנותיות. היום הוא המנהל האמנותי של מועדון סליק. אמו, שהי- מנהלת הוצאה-לאור, עומדת מאחורי בנה ומיעצת לו בכל צעדי.

סייקס לא רץ מייד לשלם להילטון את החוב שנדרש ממנו, אלא פנה לעורך-



פרקליט פעריה
"גיורי ופיק הסתכסכו בגלגלה"

זמר סייקס
טערה בסוויטה המלכותית

הדין שמואל סעדיה, אשר הגיש בשמו תצהיר לביית-מישפט השלום בתל-אביב, אהרון סייקס מסביר בתצהירו את הרקע לפרשה:

בתקופה הרלוונטית לכתב-התביעה יצאתי בחברתה של עירית בולקא. אמרתי גן, שהדבר לא היה לרווחה, חזר אחריה בכל אמצעי ודרך, אך ללא הענותה של עירית בולקא. למיטב ידיעתי הוא נקם את ניקמתו באופן של התנערות מחובו- תיו כלפי הילטון, ובאופן כזה ביקש לחייב אותי ואת עירית בחובות כלפי המלון. יצחק גיורי, אשר נוהג חיי בוהמה וחיים מתירנים, סבר כי יוכל לנהוג כך גם כלפי חברתי דאו, עירית בולקא, אך תיקוותיו נתבדו.

לגבי חלקו של הזמר צביקה פיק בפר- ש זה, מציינן סייקס:

"גם הוא לא טמן ידו בצלחת, וניסה בדרכים משלו לחזר אחרי חברתי. ככל הנראה יצחק גיורי וצביקה פיק הסתכסכו על רקע זה."

עירית בולקא לא קיבלה בהתלהבות רבה את דבריו של אהרון סייקס. היא מסרה את גירסתה להעולם הזה, באמצ- עותו של עורך-הדין יואל ריפל.

הצהיר הפרקליט: "אנו בודקים אם אין מקום לתביעה על לשון הרע בתצ- הירו של הזמר אהרון סייקס. התשובה שלנו לגבי מה שטען סייקס היא: לא היו דברים מעולם, זהו רק נסיון של זמר צעיר להתפרסם! חבל שזה לא נעשה בדרך אמנותית, אלא בדרך של שעוריה."

הזמרת עירית בולקא ביקשה להוסיף: "אני טיפוס שקט. אף פעם לא כתבו עלי, ופתאום היה הסיפור הזה בהעולם הזה (2354; 2355). כל העיתונים רודפים אותי מאז. מלבישים לי רומנים שלא היו ולא נבראו. הראש שלי כבר מתפוצץ מכל הדברים האלה. אבא שלי בבית-